

Meleklerin nefs-i amellerinde bir zevk-i mahsusalarının bulunmasını ve nefs-i ibadetlerinde derecatlarına göre tefeyyüzlerinin olmasını izah eder misiniz?

Nefs-i amel, "*işin bizzat kendisi*" demektir. Yapılan bir işten alınan zevk iki yolla olur. **Birisi**, o işten alınacak ücret dikkate alınır ve onun hayaliyle o iş zevkle yapılır.

Diğeri ise, işi yapmaktan bir zevk duyulur. Bu sayede, o iş sevilerek yapılır. Meleklerin, amellerinden ve ibadetlerinden aldıkları zevk ve feyiz bu ikinci gruba girer.

İnsanların işlerinden bir örnek verelim. Bir mühendisten büyük bir ücret karşılığında bir plan çizmesi istenir. O mühendis plan üzerinde zevk ile çalışır. Bu zevkin kaynağı o işten kazanacağı gelirdir.

Öte yandan bir ressam, hiçbir ücret karşılığı olmaksızın, sadece resme olan düşkünlüğünün sevkiyle bir resim üzerinde çalışır. Bu çalışmadaki zevkin kaynağı, resim yapma işinin bizzat kendisidir.

İşte meleklerin amellerinde ve ibadetlerinde bu **ikinci şık** söz konusudur. *Allah'ın emrettiği işleri görmek ve O'na ibadet etmek, o nuranî varlıklar için büyük bir zevktir.*

İbadetin zevkine eren ve namazını cennet ve ebedî saadet için değil, sadece Rabbinin rızası için kılan, O'nun huzuruna çıkıp, O'na hitap etmenin manevî zevkini tadan bir insan-ı kâmillerin ibadeti de o meleklerin ibadeti gibidir. Hatta onlardan çok daha ileri olabilir.